

РЕШЕНИЕ

№ 4783

гр. София, 14.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 19.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11148** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от АПК вр. чл. 1 ал.1 от ЗОДОВ.

Образувано е по Искова молба вх.№ 44692/08.12.22г на И. С. Т. от [населено място] против Столична Община, с предявен на осн. чл. 1 от ЗОДОВ Иск за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 418.99лв, от които 367лв претърпени загуби /200лв принудително удържана от банковата сметка глоба по издадено НП и 167лв разноски за изпълнителното дело на ЧСИ/, както и 51.99лв лихва за забава върху главницата- за периода 30.06.20г/датата на удържане на сумата от заплатата/- 21.11.22г/датата на ИМ/.

В Исковата молба се сочи, че на ищцата е било съставено на 26.05.17г НП , с което ѝ е наложена глоба от 200лв. НП не ѝ било връчено, като за глобата разбрала едва от Покана за доброволно изпълнение, изпратена ѝ от ЧСИ на 16.06.21г. ЧСИ образувал по молба на вискателя СО изпълнително дело и наложил запор върху трудовото възнаграждение на ищцата. Работодателят удържал от заплатата ѝ за м.6.21г сумата от 1228.95лв, като на 09.07.21г ЧСИ му превел обратно 861.95лв. ЧСИ е усвоил сумата от 367лв, от които 200лв глобата по НП и 167лв разноски по изп.дело. ЧСИ пристъпил към принудително изпълнение, въпреки, че бил информиран от ищцата, че НП се обжалва пред СРС/там се доказва, че посочената на НП дата на влизането му в сила - 30.09.17г, не е вярна/, както и че НП не подлежи на принудително изпълнение по чл.82 ал.3 вр.ал.1 б.а“ от ЗАНН-поради изтекла давност.НП е отменено с Решение №

1883/22.03.22г на АССГ, потвърждаващо Решение № 990/13.11.21г на СРС. Следователно, от 22.03.22г за ищцата е възникнала правната възможност да си търси нанесените от СО вреди. На 30.06.21г ищцата е понесла вреда- удържана ѝ е сумата от заплатата в резултат на запорното съобщение от ЧСИ, като на тази дата СО се е обогатила неоснователно с 367лв, съгл. чл. 55 предл.първо и чл.59 от ЗЗД.И към днешна дата върху сумата от 367лв тече мораторна лихва/считано от 30.06.21г/. СО е причинила вреда на ищцата- с издаването на незаконосъобразно НП и предприемане на действия по събиране на наложената с него глоба. СО се е обогатила неоснователно и със сумата от 167лв, удържана от ЧСИ като разноски за изп.дело.Причинно- следствената връзка се състои в това, че СО издала незаконосъобразно НП, после пристъпила към принудителното изпълнение на НП и събрала глобата. Налице са всички предпоставки по чл. 1 от ЗОДОВ- СО да бъде осъдена да заплати претендираните имуществени вреди.Претендират се и разноски по делото.В съд.заседание ищцата се явява лично, като поддържа Иска.

Ответникът СО се представлява от юрк.В., който оспорва Иска като неоснователен и моли за отхвърлянето му, претендира разноски. В отговора по ИМ се сочи, че: с ИМ не се претендират разноските за адвокат пред СРС при обжалване на НП, а събраната глоба по НП и таксите, събрани от ЧСИ за неговото изп.дело/които не са постъпвали изобщо в СО/; липсва пряка и непосредствена причинно-следствена връзка между претендираните вреди и НП, като ищецът цели получаване на недължими от СО суми и злоупотребява с правата си по ЗОДОВ.

Прокурорът изразява становище за основателност и доказаност на Иска, тъй като съгл. твърдата съд.практика вреди от НП се присъждат по реда на чл.1 от ЗОДОВ.

Съдът установи от фактическа страна следното:

На ищцата е било издадено от Зам.Кмета на СО - НП № 311122/26.05.17г, отменено с Решение № 990/13.11.21г по нахд № 10161/21г на СРС, потвърдено с Решение № 1883/22.03.22г по канхд № 12837/21г на АССГ. С НП на ищцата е наложена глоба от 200лв. Жалбата до СРС е от 23.06.21г и е депозирана, след като на 16.06.21г ищцата получила Покана за доброволно изпълнение от 19.05.21г от ЧСИ № 849 и НП ѝ било връчено на 16.06.21г /от работодателят ѝ, който получил от ЧСИ запорно съобщение, издадено по образуването от ЧСИ изп.дело/. СРС приел жалбата срещу НП за депозирана в срок, тъй като посочената върху НП дата на влизането му в сила /30.09.17г/- не е вярна/НП не е влязло в сила, тъй като не е било недлежно връчено/.

СО е поискала на 11.12.20г от ЧСИ № 849 образуване на изп.дело за събиране на глобата по НП, като ЧСИ образувал изп.дело и изпратил на работодателя на ищцата Запорно съобщение на 19.05.21г за сумата от 367лв – 200лв за глобата по НП и 167лв разноски по изп.дело на ЧСИ. Запорното съобщение е получено от работодателя на 27.05.21г, който на 01.06.21г уведомил ЧСИ, че ще удържа сумата от заплатата на ищцата- считано от м.07.21г. Датата на Запорното съобщение е същата като датата на Поканата за доброволно изпълнение, т.е. ЧСИ е пристъпил към принудително изпълнение, преди да изтече срока за доброволно изпълнение. На 16.06.21г работодателят връчил на ищцата НП и въз основа на Запорното съобщение за 367лв, удържал на 30.06.21г от заплатата ѝ сумата от 1228.95лв. На 01.07.21г ищцата представила на ЧСИ препис от депозираната от нея на 23.06.21г жалба до СРС относно НП, като уведомила ЧСИ, че: НП не е влязло в сила и е обжалвано пред СРС; НП не подлежи на принудително изпълнение по чл.82 ал.3 вр. ал.1 б. "а" от

ЗАНН-поради изтекла давност. На 05.07.21г ЧСИ издал разпореждане за отказ да се прекрати изп.дело- както поради претендираната изтекла давност, така и поради обжалването на НП пред СРС. На 07.07.21г ЧСИ изпратил на работодателя Съобщение за вдигане на запора/поради пълно погасяване на сумата от 367лв/, като след изрична молба от ищцата от 08.07.21 г - на 08.07.21г ЧСИ превел обратно по сметката на ищцата сумата от 861.95лв.

Съдът намира от правна страна следното:

Съдът намира Иска за редовен и допустим за разглеждане, като депозиран срещу надлежен ответник /ЮЛ - СО, за вреди от НП, издадено от Зам.Кмета на СО /, за претендирани вреди от отменен като незаконосъобразен адм.акт-НП /съгл. ТР № 1/17г на ВАС вредите от НП се претендират по реда на чл. 1 от ЗОДОВ/.Искът следва да се разгледа по същество.

На ищцата двукратно изрично е указана доказ.тежест- най-вече относно пряката и непосредствена причинно-следствена връзка между претендираните вреди и отмененото като незаконосъобразно НП.

За да е Ик по чл. 1 от ЗОДОВ основателен, следва да се докажат три кумулативни предпоставки- наличието на отменен като незаконосъобразен адм.акт/доказано е/, настъпили вреди/доказани са/ и пряка и непосредствена причинно-следствена връзка между отменения акт и вредите/не е налице/.

В случая наличието на отменен адм.акт е едновременно и процесуална предпоставка за допустимост на иска, и първа мат.предпоставка за основателност на иска. Съгл. ТР № 1 /17г на ВАС, вреди от НП се претендират по реда на чл.1 от ЗОДОВ, т.е. НП е приравнен на адм.акт, както и заплатеният в хода на обжалване на НП адв.хonorар е винаги пряка и непосредствена последица от незаконосъобразния НП. В случая обаче не се претендира адв.хonorар/доводи на ответника/, заплатен от ищцата пред СРС. Съдът намира, че причините, поради които НП е отменено/доводи на ответника/, са ирелевантни, след като е налице отменено като незаконосъобразно НП. Налице е първата предпоставка по чл.1 от ЗОДОВ- отменено като незаконосъобразно НП.

Безспорно пред СРС ищцата не е представлявана от адвокат, но дори и да беше- тя не претендира такива вреди с Иска си по чл.1 от ЗОДОВ. Претендираните вреди- глобата по НП в размер на 200лв и разноските за изп.дело в размер на 167лв, безспорно са удържани от заплатата ѝ на 30.06.21г.Следователно, доказана е втората предпоставка- претендираните вреди действително са настъпили.

Съдът намира, че не е налице обаче третата предпоставка- пряка и непосредствена причинно-следствена връзка между вредите и отмененото НП. Връзка има, но тя не е пряка и непосредствена, а е непряка и опосредена. Съображенията на Съда за това са следните: Сигнало се е до описаната ситуация и респ. до понесените от ищцата вреди, поради няколко незаконосъобразни действия и актове – извършени от СО, ЧСИ и работодателя, но не и пряко поради незаконосъобразност на издаденото НП. Дори и незаконосъобразно, не НП е причинило претендираните и реално понесени вреди от ищцата. На първо място - СО незаконосъобразно е приела, че НП е влязло в сила на 30.09.17г, поставила е печат за влизането му в сила и е пристъпила към събиране на глобата чрез възлагателно писмо до ЧСИ от 11.12.20г. На второ място- ЧСИ незаконосъобразно не е изчакал изтичане на 14-дневния срок за доброволно изпълнение, а е пристъпил към принудително изпълнение едновременно с изпращане на Поканата за доброволно изпълнение/от една дата са/. На трето място- ЧСИ

незаконосъобразно не е уважил възраженията на ищцата за изтекла давност за принудително изпълнение и отделно - за наличие на невлязло в сила НП/т.е. за липсата на годно изп.основание/. На четвърто място - работодателят незаконосъобразно е удържал на 30.06.21г от заплатата й сумата от 1228.95лв, след като Запорното съобщение е само за 367лв/по такъв начин за периода 30.06-08.07.21г сумата от 861.95лв е била удържана от работодателя и е била на разположение на ЧСИ-без никакво правно основание/. На пето място – след като на 22.03.22г НП е отменено окончателно, получената от СО чрез ЧСИ през 2021г сума за глоба/200лв/ ,се явява получена без правно основание и подлежи на връщане на ищцата. На шесто място- при липса на годно изпълнително основание/влязло в сила НП/, изп.дело на ЧСИ е било изначално образувано незаконосъобразно, като след това незаконосъобразно не е прекратено по двете възражения на ищцата.

Съдът не прави произнасяне по тези въпроси, тъй като те не са предмет на настоящото дело и са от компетентността на общия съд/ако бъде сезиран от ищцата/.Вреди безспорно са понесени от ищцата, но те не са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразността на НП, поради което не се търсят по реда на чл.1 от ЗОДОВ, а по общия исков ред- от гражданския съд.

При неоснователност на главния Иск/за главницата/, неоснователен е и акцесорния Иск за лихва за забава в размер на 51.99лв.

При този изход на спора/неоснователност на Иск по чл.1 от ЗОДОВ/, на ответника се следват разноски съгл. чл. 10 от ЗОДОВ - 100лв/мин.размер по чл.25 ал.1 от НЗПП вр. чл. 37 от ЗПП/.

Водим от горното и на осн. чл. 1 от ЗОДОВ, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ Иск по чл.1 от ЗОДОВ за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 418.99лв, от които 367лв претърпени загуби /200лв принудително удържана от банковата сметка глоба по издадено НП и 167лв разноски за изпълнителното дело на ЧСИ/, както и 51.99лв лихва за забава върху главницата- за периода 30.06.20г/датата на удържане на сумата от заплатата/- 21.11.22г/датата на ИМ/, обективиран в ИМ вх.№ 44692/08.12.22г на И. С. Т. от [населено място] против Столична Община.

ОСЪЖДА И. С. Т. от [населено място] да заплати на Столична Община сумата от 100лв-разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия:

